

[Rosling]

den, det lever man med, så uforståeligt det end måtte være, men at dræbe en hval for at tjene penge, det er dog topmålet af nedrigheid.

Jeg vil godt, hr. formand, tage endnu et citat fra den førømtalte bog, som udtrykker de tanker, jeg har omkring forholdet mellem de tre dele af riget:

»Af endnu større betydning er det nok, at Danmark ikke er sig bevidst at have nogen særlig moralsk myndighed over Færøerne eller Grønland. Det danske rigsfællesskab består af tre meget forskellige folk, etnisk, sprogligt og kulturelt, og forrige tiders koloniale attituder bringer ikke én nogen som helst vegne. Grønland og Færøerne kan ikke tæskes på plads mere som i de gamle dage og slet ikke, når det gælder de gamle fangsttraditioner.«

De stakkels hvaler, som nogle kalder dem, har været udsat for megen interesse i de forløbne par uger, og det er måske meget godt på lang sigt. Jeg håber, at vi senere hen kan få en mere uddybende snak om de holdninger og den viden og de følelser, der er omkring de dyr, som nogle kalder havets hellige dyr. Men jeg vil appellere til, at de stakkels hvaler dog ikke også bliver udsat for et partipolitisk tovtrækkeri her i Danmark, hvor kun enkelte forvildede hvaler i de indre danske farvande egentlig fortjener en hvalpolitik.

Naturligvis har vi alle holdninger om dyreriget og om de vilde dyr, og alle holdninger er velkomne. Jeg mener, der er brug for at bearbejde nogle holdninger herinde, fordi der nu engang ikke er hvalfangst i denne del af riget.

Det er min fornemmelse, at det udelukkende er miljøholdninger, der har været ledetråd i denne sag, som vi efterhånden kender så godt, og det giver i hvert fald os i Grønland anledning til overvejelser om det betimelige i, at den danske del af rigsfællesskabet skal være en afgørende faktor i et for os helt afgørende og vitalt anliggende.

Steenholdt (V):

Ved afslutningsdebatter her i Folketinget plejer jeg at tage forskellige emner om Grønland op, men i dag vil jeg benytte lejligheden til at tage den meget aktuelle sag, nemlig debatten om hvalfangst.

Indledningsvis skal jeg sige, at jeg er meget skuffet over Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre. Den tale, jeg vil holde, er nærmest en fortsættelse af hr. Rosings hvaltale.

Det er ikke rart at være vidne til den debat, som har udfoldet sig omkring spørgsmålet om Danmarks holdning i hvalfangstproblematikken. Det er faktisk lidt pinefuldt for mig, der repræsenterer grønlandske interesser i denne sag, at konstatere, at Socialdemokratiet, som tidligere altid har stillet sig forstående over for grønlandske spørgsmål i almindelighed og hvalfangstproblematikken i særdeleshed, på ganske kort tid har slået en kolbøtte og er parat til at svigte den grønlandske befolknings interesser.

Vel, man kunne selvfølgelig acceptere en sådan holdningsændring, hvis der var en fornøftig forklaring på den. Af to onder vælger man som bekendt det mindste. Udenrigsminister Ellemann-Jensen har som regeringens repræsentant i denne sag taget en klog og saglig stilling til spørgsmålet. Denne stillingtagen er velafbalanceret såvel over for EWC som over for interesserne i den danske rigsenhed med Færøerne og Grønland.

Danmark går kun ind for begrænset, ikke-kommerciel hvalfangst og kun vedrørende hvaler, som ifølge videnskabelige undersøgelser ikke synes at være truet. Den danske regerings holdning er klar og logisk uangribelig, og det er derfor, jeg finder Socialdemokratiets pludselige holdningsskift frustrerende og uforståeligt. Er det rent partitaktiske manøvrer, eller hvad er det? Er det manden, man går efter, og ikke bolden? Engang holdt Socialdemokratiet fanen højt, når hensynet til varetagelse af små folks interesser kaldte. Hvor er denne holdning henne? Skal det forstås på den måde, at Socialdemokratiet kun varetager småfolks interesser, når det samtidig kan give stemmer?

Hjemmestyrerne – læg mærke til, at det jo er hjemmestyrer og ikke suveræne stater – Færøerne og Grønland trænger til hjælp også fra Socialdemokratiets side. Alle partier her i salen ved, at Grønlands eneste eksistensmulighed er fangst og fiskeri. Havet omkring Grønland og dets dyr er grønlændernes eneste indtægtskilde. Alle ved, at Grønland fortsat befinder sig i en meget alvorlig økonomisk situation. Ikke desto mindre ser det ud til, at Socialdemokratiet er koldt og kynisk over for dette faktum – for slet ikke at nævne SF. Det er heller ikke første gang, SF blæser på Grønlands økonomiske interesser, vi så det også, da Grønland blev meldt ud af EF. Det kalder man at varetage småfolks